

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
з дисципліни
“КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО”
(для бакалаврів)**

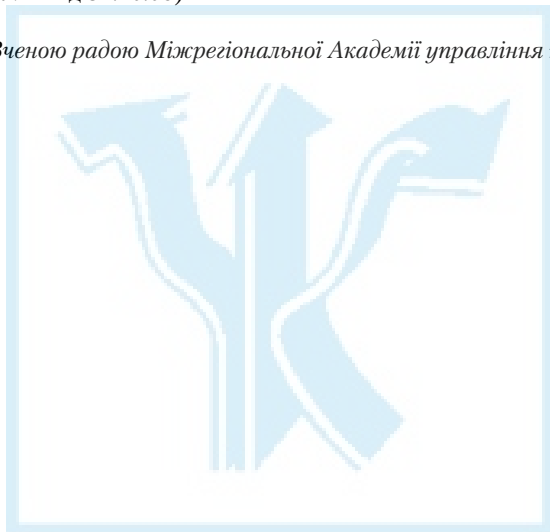
МАУП

Київ 2007

Підготовлено професором правоохоронної діяльності *Г. С. Семаковим*

Затверджено на засіданні кафедри правоохоронної діяльності
(протокол № 2 від 31.10.06)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Семаков Г. С. Методичні рекомендації щодо забезпечення самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-виконавче право” (для бакалаврів). — К.: МАУП, 2007. — 23 с.

Методичні рекомендації містять пояснювальну записку, зміст дисципліни, теми самостійної роботи студентів, питання для самоконтролю, тестові та практичні завдання, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП),
2007

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Самостійна робота студентів є складовою навчального процесу, основним засобом опанування навчального матеріалу в позааудиторний час.

Мета самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-виконавче право” — засвоїти в повному обсязі навчальну програму та сформувати самостійність як особисту рису та важливу професійну якість, сутність якої полягає в умінні систематизувати, планувати та контролювати власну діяльність.

Завданнями самостійної роботи студентів з дисципліни є засвоєння, закріплення та систематизація відповідних теоретичних знань, а також їх застосування при виконанні практичних завдань. Самостійна робота студентів забезпечує їх підготовку до поточних аудиторних занять.

Зміст самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-виконавче право” визначається навчальною програмою дисципліни, а також цими методичними матеріалами.

До основних форм самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-виконавче право” належать такі:

- опрацювання прослуханого лекційного матеріалу, обов’язкових і додаткових наукових літературних джерел;
- вивчення окремих тем або питань, передбачених для самостійного опрацювання;
- виконання тестових завдань;
- виконання та письмове оформлення задач, практичних завдань та інших робіт;
- підготовка до практичних занять;
- підготовка до різних форм поточного контролю;
- пошук та огляд літературних джерел за заданою проблематикою;
- написання реферату за заданою проблематикою;
- аналітичний розгляд наукових публікацій.

У процесі самостійної підготовки до практичних занять студенти повинні опрацювати прослуханий лекційний матеріал, всебічно розглянути зміст питань, що виносяться на заняття, проаналізувати відповідні навчальні літературні джерела, нормативно-правові акти. Студенти перевіряють рівень засвоєння знань самостійно, відповідаючи на питання для самоконтролю.

Домашнє завдання з дисципліни студенти виконують з метою закріплення та поглиблення теоретичних знань, а також опанування навчального матеріалу, винесеного для самостійного опрацювання.

Практичні завдання мають на меті закріпити теоретичні знання студентів і головне — сформувати навички роботи з рекомендованими літературними та нормативними джерелами. Перш ніж розпочинати розв'язувати завдання, які відтворюють криміногенні ситуації, з якими стикаються особи при відбуванні покарання, студенти повинні засвоїти теоретичні положення, пов'язані з окремими питаннями кримінально-виконавчого законодавства. Практичні та тестові завдання необхідно виконувати в письмовій формі з розгорнутим мотивованим розв'язанням. Розв'язуючи завдання, слід продемонструвати вміння самостійно аналізувати конкретні ситуації, аргументовано відповідати на поставлені питання, посилаючись на відповідні законодавчі та нормативні акти. Відповіді повинні бути повні, обґрунтовані, із зазначенням можливих порушень чинного кримінально-виконавчого законодавства у сфері виконання покарань, наслідків таких порушень і засобів захисту порушених прав засуджених.

Важливий засіб засвоєння знань становлять реферати. Написання реферату за заданою проблематикою необхідно починати з ретельно продуманого вступу. У вступі визначаються мета дослідження, практичне і теоретичне значення теми з максимально можливою точністю встановлюються межі досліджуваної теми, а також методи дослідження.

В основній частині реферату насамперед викладається зміст досліджуваної проблеми. Наслідком дослідження можуть бути пропозиції щодо проведення правової та судової реформи в Україні.

Робота повинна завершуватись аргументованими висновками.

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів:

- оцінка *“відмінно”* — студент повною мірою розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, вільно оперує поняттями і науковою термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і здатний аргументовано її доводити;
- оцінка *“добре”* — загалом рівень знань студента відповідає щойно викладеному, але він припускається певних помилок при розв'язанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, обґрунтування неточні, не наводяться обґрунтовані докази;

- оцінка “задовільно” — студент розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, у загальних рисах, розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається грубих помилок, матеріал викладає нелогічно, непослідовно;
- оцінка “незадовільно” — студент не може відповісти на поставлені запитання або відповідає неправильно, не розуміє сутності питань, не може зробити висновки.

ЗМІСТ
дисципліни
“КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО”

№ пор.	Назва змістового модуля і теми	Лекції	ПЗ	Сам. роб.
1	2	3	4	5
	Змістовий модуль I. Загальна частина			
1	Кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право України	4	2	2
2	Організація виконання кримінальних покарань в Україні. Соціально-правовий статус засуджених	2	2	2
3	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених	2	–	2
4	Міжнародне співробітництво в галузі виконання покарань. Пенітенціарні системи зарубіжних країн	2	–	1
	Змістовий модуль II. Особлива частина			
5	Правове регулювання виконання попереднього ув'язнення під варту	2	–	1
6	Виконання покарань, не пов'язаних із позбавленням волі	2	2	2
7	Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі	2	2	2

1	2	3	4	5
8	Виправлення та ресоціалізація засуджених і їх основні засоби	2	2	2
9	Виконання і умови відбування покарання у вигляді позбавлення волі та довічного позбавлення волі	2	2	2
10	Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, звільненим від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	2	2	2
Разом годин: 54		22	14	18

ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Змістовий модуль I. Загальна частина

Тема 1. Кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право України

Питання для самоконтролю

1. Кримінально-виконавча політика та її завдання.
2. Сутність принципів кримінально-виконавчої політики і групи їх розподілу.
3. Основні принципи кримінально-виконавчої політики.
4. Кримінально-виконавче право і його предмет.
5. Завдання кримінально-виконавчого права. Норма закону, де вони закріплені.
6. Наука кримінально-виконавчого права, її предмет.
7. Визначення норм кримінально-виконавчого права, їх види і структура.
8. Джерела кримінально-виконавчого права.
9. Кримінально-виконавчі правовідносини, їх елементи.
10. Підстави для виникнення, зміни та припинення кримінально-виконавчих правовідносин.

Тестові завдання

Пояснення. Тестові завдання підготовлені так, що два з чотирьох варіантів відповідей неправильні, третій частково стосується питання, але не є повним, і лише один варіант абсолютно правильний, який і потрібно зазначати.

1. Сутність кримінально-виконавчої політики відображає такий напрям державної діяльності:

- а) реалізація кримінальної відповідальності;
- б) визначення правового порядку призначення покарання;
- в) створення правових та організаційних засад виконання покарань;
- г) участь у боротьбі з транснаціональною злочинністю.

2. До основних суб'єктів формування і реалізації кримінально-виконавчої політики налічують такі органи:

- а) Конституційний Суд України, Верховний Суд України;
- б) Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України та Державний департамент України з питань виконання покарань;
- в) Міністерство внутрішніх справ України, Служба безпеки України;
- г) органи прокуратури, Міністерство юстиції України.

3. Основна мета кримінально-виконавчого законодавства України полягає в такому:

- а) запобіганні злочинам;
- б) правовому забезпеченні виправлення засуджених;
- в) захисті інтересів особи, суспільства та держави;
- г) створенні умов для запобігання нелюдському поведінню із засудженими;
- д) правовому регулюванню порядку виконання та відбування кримінальних покарань.

Практичні завдання

1. В одній з установ виконання покарань (УВП) через обмеження технічних можливостей засуджені не могли скористатися послугами телефонного зв'язку. На прохання засуджених голова ради колективу УВП звернувся до начальника УВП з пропозицією замінити невикористані телефонні переговори побаченнями, зва-

жаючи на те, що чотири телефонні розмови дорівнюють одному тривалому побаченню.

Чи можлива така заміна?

2. Кравчука було засуджено до 5 років позбавлення волі в колонії загального режиму. Після відбування 4 місяців покарання він звернувся зі скаргою до прокурора на те, що адміністрація колонії відмовляє йому в одержанні посилок.

Чи має підстави така скарга засудженого?

3. Підготуйте реферат за темою “Реформа кримінально-виконавчої системи”.

Література [1; 2; 16; 17]

Тема 2. Організація виконання кримінальних покарань в Україні. Соціально-правовий статус засуджених

Питання для самоконтролю

1. Органи і установи виконання покарань.
2. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених.
3. Виконання покарань, не пов'язаних із позбавленням волі.
4. Соціально-правовий статус засуджених.

Тестові завдання

1. Кримінально-виконавчий кодекс України має такі складові:

- а) параграфи і пункти;
- б) розділи;
- в) параграфи;
- г) розділи і підрозділи;
- д) розділи і глави.

2. Кримінально-виконавче право — це:

- а) самостійна галузь права;
- б) комплексна галузь права;
- в) складова кримінального права;
- г) складова кримінального та кримінально-процесуального права;
- д) складова кримінології.

3. Предмет правового регулювання кримінально-виконавчого права становлять:

- а) комплекс соціально-політичних, економічних, моральних, психолого-педагогічних проблем, які постають при виконанні кримінальних покарань;
- б) суспільні відносини, що виникають у зв'язку з призначенням і виконанням покарання;
- в) суспільні відносини, що виникають у зв'язку з виконанням кримінальних покарань.

Практичні завдання

1. Після відбування одного місяця покарання в колонії суворого режиму засуджена Шевченко звернулася з проханням до адміністрації надати їй одне тривале побачення з чоловіком та дітьми, які вже прибули на короткострокове побачення.

Яке рішення може прийняти адміністрація?

2. Підготуйте реферат за темою “Суб’єктивні права, законні інтереси і юридичні обов’язки засуджених до позбавлення волі”.

Література [1; 2; 11–13; 16; 17]

Тема 3. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених

Питання для самоконтролю

1. Прокурорський нагляд за діяльністю персоналу установ і органів виконання покарань.
2. Основні функції прокуратури, предмет нагляду за додержанням законів при виконанні покарань.
3. Загальні та спеціальні повноваження прокурора як суб’єкта нагляду за виконанням законів при виконанні покарань.
4. Основні засоби усунення порушень законності.
5. Внутрішньовідомчий і громадський види контролю за діяльністю установ і органів, які виконують покарання.
6. Право на подання засудженими скарг і заяв.
7. Порядок відвідування установ виконання покарань.
8. Правове регулювання, поняття, зміст участі громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених; форми участі громадськості в діяльності установ кримінально-виконавчої системи.

Тестові завдання

1. До галузевих принципів кримінально-виконавчого права не належать:

- а) поєднання заходів переконання та примусу;
- б) участі громадськості в діяльності органів і установ виконання покарань;
- в) презумпції невинуватості;
- г) індивідуалізації виконання покарання;
- д) рівності засуджених перед законом.

2. Зміст кримінально-виконавчих правовідносин утворюють:

- а) порядок та умови виконання покарання;
- б) права й обов'язки суб'єктів правовідносин;
- в) фактична поведінка суб'єктів, блага та інтереси засуджених;
- г) права, обов'язки суб'єктів і їх фактична поведінка.

3. До підстав виконання і відбування покарання не належать:

- а) акт помилування;
- б) наказ начальника виправної установи;
- в) закон України про амністію;
- г) вирок суду, який набрав чинності;
- д) інші рішення суду.

Практичні завдання

1. Адміністрація установи виконання покарань (УВП) подала до спостережної комісії матеріали щодо трьох засуджених, які порушили режим, про переведення їх до приміщення камерного типу. Розглянувши одержані матеріали, спостережна комісія погодила з адміністрацією установи тільки щодо двох засуджених, а третього вирішила не направляти до приміщення камерного типу, позаяк у цьому випадку не було застосовано всі можливі способи впливу на засудженого.

Який порядок застосування такого засобу стягнення, як переведення до приміщення камерного типу?

2. Підготуйте реферат за темою “Спостережні комісії та служби у справах неповнолітніх, правові засади їх функціонування, порядок організації і склад”.

Література [1; 2; 10–13; 15; 18]

Тема 4. Міжнародне співробітництво в галузі виконання покарань. Пенітенціарні системи зарубіжних країн

Питання для самоконтролю

1. Конгреси ООН з питань запобігання злочинності й поведження з правопорушниками.
2. Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими (1953 р.).
3. Конвенція проти тортур та інших жорстоких, нелюдських і таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання (1984 р.).
4. Мінімальні стандартні правила ООН зі здійснення правосуддя стосовно неповнолітніх (Пекінські правила) (1985 р.).
5. Мінімальні стандартні правила ООН, які стосуються заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням (Токійські правила).
6. Правила ООН, які стосуються захисту неповнолітніх, позбавлених волі (1990 р.).
7. Пенітенціарні системи розвинених країн. Рада Європи, її значення в реформуванні кримінально-виконавчої системи України.

Практичні завдання

1. Адміністрація колонії посиленого режиму звернулася до суду з клопотанням про переведення Лук'яненка до колонії-поселення для осіб, які твердо стали на шлях виправлення. У матеріалах справи зазначено, що Лук'яненко був засуджений за ст. 257 КК України до 6 років позбавлення волі, з яких вже відбув 3 роки. Протягом терміну відбування покарання Лук'яненко неодноразово заохочувався адміністрацією колонії, сумлінно виконував свої обов'язки, старанно працював, і це дає змогу стверджувати, що засуджений твердо став на шлях виправлення.
Яке рішення має прийняти суд?
2. Засуджений Романюк, який відбував покарання в колонії загального режиму, був представлений адміністрацією до переведення в колонію-поселення для осіб, що твердо стали на шлях виправлення. Суддя, ознайомлюючись з особою справою засудженого, звернув увагу на те, що в медичній картці Романюка записано про наявність у нього венеричного захворювання. Зважаючи на те, що Романюк має можливість продовжувати ліку-

вання в колонії-поселенні (де, як і в інших місцях позбавлення волі, організовано відповідні заходи охорони здоров'я), суд дійшов висновку, що немає перешкод для переведення засудженого до колонії-поселення.

Чи правильне рішення прийняв суд?

3. Підготуйте реферат за темою “Проблеми реалізації міжнародно-правових актів і стандартів поведінки із засудженими у кримінально-виконавчому законодавстві України”.

Література [16; 17; 19]

Змістовий модуль II. Особлива частина

Тема 5. Правове регулювання виконання попереднього ув'язнення під варту

Питання для самоконтролю

1. Відмінності між покаранням у вигляді позбавлення волі та попереднім ув'язненням під варту.
2. Правові підстави для застосування попереднього ув'язнення під варту.
3. В яких установах утримуються особи, узяті під варту?
4. Терміни утримування під вартою, передбачені чинним законодавством.
5. Основні вимоги до режиму в місцях попереднього ув'язнення.
6. Права осіб, узятих під варту.
7. Які заходи заохочення та стягнення можуть застосовуватись до осіб, узятих під варту?
8. Як регулюється чинним законодавством порядок надання особам, узятим під варту, побачень, отримання посилок або передач, листування з родичами та іншими громадянами?
9. В яких випадках і до яких категорій ув'язнених під варту можуть застосовуватись соціальні засоби та вогнепальна зброя?
10. Підстави та порядок звільнення з-під варти.

Тестові завдання

1. **До охоронних належать такі норми кримінально-виконавчого права:**
- а) які встановлюють правила поведінки;
 - б) які визначають права персоналу установ виконання покарань;

- в) які формулюють правила вибору норм;
 - г) які наділені санкцією покарання.
- 2. Класифікація засуджених до позбавлення волі призначена для забезпечення:**
- а) ізоляції різних груп засуджених з метою запобігання можливості негативного впливу суспільно небезпечних злочинців на менш небезпечних;
 - б) точного обліку засуджених до позбавлення волі;
 - в) якісного контролю за засудженими до позбавлення волі з боку адміністрацій;
 - г) карального впливу на засуджених.
- 3. Вид колонії, де засуджені до позбавлення волі відбуватимуть покарання, визначає:**
- а) Генеральний прокурор України;
 - б) суд, який ухвалив вирок;
 - в) начальник слідчого ізолятора;
 - г) Регіональна комісія Державного департаменту України з питань виконання покарань;
 - д) засуджений.

Практичні завдання

1. Підготуйте реферат за темою “Попереднє ув’язнення під варту — самостійна сфера соціально-правової діяльності, врегульована Законом України “Про попереднє ув’язнення” 1993 року.
2. Підготуйте реферат за темою “Правила перевірки у слідчому ізоляторі (СІЗО) узятих під варту і засуджених. Заборони для осіб, узятих під варту”.

Література [2; 3; 11; 19; 20; 22]

Тема 6. Виконання покарань, не пов’язаних із позбавленням волі

Питання для самоконтролю

1. Порядок і умови виконання покарання у вигляді штрафу.
2. Порядок і умови виконання покарання у вигляді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

3. Порядок і умови виконання покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або здійснювати певні види діяльності.
4. Порядок і умови виконання покарання у вигляді громадських робіт.
5. Порядок виконання і умови відбування покарання у вигляді виправних робіт.
6. Порядок і умови виконання покарання у вигляді службових обмежень для військовослужбовців.
7. Порядок і умови виконання покарання у вигляді конфіскації майна.
8. Місця, порядок і умови виконання покарання у вигляді арешту.
9. Місця відбування покарання у вигляді обмеження волі.

Тестові завдання

1. Підставою для переведення засудженого до іншої установи одного й того самого виду режиму є:

- а) реорганізація, ліквідація установи або зміна її виду режиму;
- б) бажання засудженого;
- в) клопотання родичів засудженого;
- г) клопотання громадських організацій.

2. Засуджений може бути прийнятий до виправної колонії без наявності в особовій справі таких документів:

- а) анкети засудженого з впізнавальними фотокартками;
- б) протоколу затримання;
- в) вироку суду, що набрав чинності;
- г) трудової книжки.

3. Повідомлення членам сім'ї засудженого про його прибуття до місця відбування покарання надсилається у терміни:

- а) які визначає адміністрація установи виконання покарання;
- б) негайно;
- в) протягом п'яти днів;
- г) протягом трьох днів;
- д) за бажанням засудженого.

Практичні завдання

1. Підготуйте реферат за темою “Види покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та їх правова регламентація”.
2. Підготуйте реферат за темою “Місця, порядок і умови виконання покарання у вигляді арешту”.

Література [2; 3; 11; 19; 20; 22]

Тема 7. Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі

Питання для самоконтролю

1. Поняття і сутність класифікації засуджених до позбавлення волі.
2. Визначення видів класифікації засуджених до позбавлення волі (фізіологічні, юридичні, педагогічні, психологічні, допоміжні), їх сутність і мета.
3. Види установ виконання покарань: арештні дома, кримінально-виконавчі установи, спеціальні виховні установи (виховні колонії).
4. Види кримінально-виконавчих установ та їх характеристика.
5. Порядок прийняття та роздільне тримання засуджених до позбавлення волі до виправних і виховних колоній.
6. Структурні відділи виправних і виховних колоній.

Тестові завдання

- 1. З дня набрання вироком законної сили або з дня надходження із суду розпорядження про виконання вироку, який набрав законної сили, особи, засуджені до позбавлення волі, направляються для відбування покарання не пізніше такого строку:**
 - а) один день;
 - б) три дні;
 - в) п'ять днів;
 - г) десять днів;
 - д) один місяць.
- 2. Засуджений не може бути прийнятий до кримінально-виконавчої установи на підставі такого документа:**
 - а) особової справи засудженого;
 - б) шляхового списку;
 - в) наряду на етапування засудженого до установи;
 - г) паспорта засудженого.
- 3. Чоловіки, засуджені за умисні особливо тяжкі злочини, відбувають покарання у виправних колоніях:**
 - а) мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
 - б) мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання;
 - в) середнього рівня безпеки;
 - г) максимального рівня безпеки;
 - д) арештних домах.

4. Засуджені вперше до позбавлення волі за злочини, скоєні з необережності, відбувають покарання в таких виправних колоніях:

- а) мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
- б) мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання;
- в) середнього рівня безпеки;
- г) максимального рівня безпеки;
- д) виправних центрах.

Практичні завдання

- 1. Підготуйте реферат за темою “Поняття, сутність і види класифікації засуджених до позбавлення волі”.
- 2. Підготуйте реферат за темою “Види установ виконання покарань для засуджених до позбавлення волі”.

Література [1; 2; 13; 16; 17]

Тема 8. Виправлення та ресоціалізація засуджених і їх основні засоби

Питання для самоконтролю

- 1. Виправлення та ресоціалізація засуджених як одна з основних цілей кримінально-виконавчого законодавства: поняття і нормативне закріплення.
- 2. Види основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
- 3. Режим у колоніях та його основні вимоги.
- 4. Залучення засуджених до суспільно корисної справи.
- 5. Соціально-виховна робота із засудженими.
- 6. Загальноосвітнє та професійно-технічне навчання засуджених і їх організаційні форми.
- 7. Самодіяльні організації засуджених.

Тестові завдання

1. Кількісний облік засуджених здійснюється за такими документами:

- а) особовою справою засудженого;
- б) обліковою карткою засудженого;
- в) п'ятиденними звітами про пересування засуджених;
- г) журналу обліку пересувань засуджених;
- д) журналу реєстрації особових справ.

2. Звільнення від відбування покарання здійснюється з таких підстав:

- а) згоди потерпілого на звільнення винуватого;
- б) примирення винуватого з потерпілим;
- в) дієвого каяття винуватого;
- г) повного відшкодування потерпілому завданих злочином збитків;
- д) хвороби.

3. Умовно-дострокове звільнення засудженого можливе в такому випадку:

- а) твердо став на шлях виправлення;
- б) став на шлях виправлення;
- в) довів своє виправлення;
- г) виправився.

Практичне завдання

Підготуйте реферат за темою “Види основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених і їх правова регламентація”.

Література [1; 2; 12–19]

Тема 9. Виконання і умови відбування покарання у вигляді позбавлення волі та довічного позбавлення волі

Питання для самоконтролю

- 1. Права й обов'язки засуджених, їх правова регламентація.
- 2. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених. Примусове лікування засуджених.
- 3. Особливості відбування покарання в колоніях різного типу.
- 4. Особливості відбування покарання у виховних колоніях.
- 5. Заходи заохочення і стягнення, що застосовуються до неповнолітніх засуджених.
- 6. Місце відбування покарання у вигляді довічного позбавлення волі.
- 7. Порядок і умови виконання та відбування покарання у вигляді довічного позбавлення волі.

Тестові завдання

1. Амністія оголошується:

- а) Законом України;
- б) Указом Президента України;

- в) наказом Голови Державного департаменту України з питань виконання покарань;
- г) наказом Генерального прокурора України;
- д) наказом Міністра юстиції України.

2. Помилування здійснюється:

- а) Міністром внутрішніх справ України;
- б) Верховною Радою України;
- в) Генеральним прокурором України;
- г) Президентом України;
- д) Головою Державного департаменту України з питань виконання покарань.

3. Іноземцям та особам без громадянства, які звільняються з УВП, надається довідка про звільнення такої форми:

- а) “А” – жовто-зеленого кольору;
- б) “БВЛ” – рожевого кольору;
- в) “Б” – блакитного кольору;
- г) “В” – білого кольору.

4. Якщо строк покарання закінчується у вихідний або святковий день, засуджений звільняється:

- а) у післявихідний або післясвятковий день;
- б) у передвихідний або передсвятковий день;
- в) у вихідний або святковий день;
- г) за три дні до вихідного або свята;
- д) на розсуд адміністрації виправної колонії.

Практичні завдання

1. Підготуйте реферат за темою “Придбання засудженими продуктів харчування, предметів першої необхідності, літератури і письмового приладдя”.
2. Підготуйте реферат за темою “Особливості відбування покарання засудженими вагітними жінками, які мають дітей віком до трьох років”.

Література [1; 2; 17–19]

Тема 10. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, звільненим від відбування покарання, контроль і нагляд за ними

Питання для самоконтролю

1. Допомога особам, звільненим від відбування покарання, контроль і нагляд за ними.
2. Підстави для звільнення від відбування покарання.
3. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання.
4. Подання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.
5. Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.
6. Органи, що здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Тестові завдання

- 1. Неповнолітні, які звільнені від відбування покарання у вигляді позбавлення волі, направляються до місця проживання в супроводі:**
 - а) тільки родичів;
 - б) тільки працівника колонії;
 - в) родичів або працівника колонії;
 - г) працівника кримінальної міліції у справах неповнолітніх;
 - д) дільничного інспектора міліції.
- 2. Адміністративний нагляд встановлюється до таких категорій осіб:**
 - а) неповнолітніх;
 - б) визнаних судом особливо небезпечними рецидивістами;
 - в) засуджених до позбавлення волі за злочин, скоєний з необережності;
 - г) засуджених до позбавлення волі за один із злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів;
 - д) засуджених за злочини, пов'язані зі зброєю.
- 3. Адміністративний нагляд автоматично припиняється на підставі:**
 - а) постанови судді за поданням начальника ОВС у разі погашення або зняття судимості;

- б) постанови судді за клопотанням піднаглядного в разі погашення або зняття судимості;
- в) постанови судді у зв'язку з переїздом піднаглядного в інше місце проживання;
- г) постанови судді за поданням начальника ОВС достроково, якщо піднаглядний перестав бути небезпечним для суспільства;
- г) постанови судді за клопотанням трудового колективу або іншої громадської організації;
- д) постанови судді за клопотанням родичів піднаглядної особи;
- е) у разі засудження піднаглядного і направлення його до місця відбування покарання;
- е) у разі одруження піднаглядного.

4. У ст. 5 Закону України “Про зайнятість населення” передбачено такі положення щодо працевлаштування звільнених з установ виконання покарань:

- а) керівники підприємств повинні допомогти звільненим з УВП у працевлаштуванні;
- б) керівники підприємств не зобов'язані надавати допомоги звільненим з місць позбавлення волі;
- в) керівники повинні мати резерв робочих місць у межах 5% для працевлаштування звільнених з УВП;
- г) згідно із Законом резервується 10% робочих місць.

Практичні завдання

1. Підготуйте реферат за темою “Види та порядок дострокового звільнення від відбування покарання”.
2. Підготуйте реферат за темою “Правовий статус осіб, які відбули покарання”.

Література [1; 2; 17–19]

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Нормативна

1. *Конституція* України (прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р.). – К., 1996.
2. *Кримінально-виконавчий кодекс* України: Офіційний текст від 11 липня 2003 р. – К.: Атіка, 2003.
3. *Кримінальний кодекс* України. – К.: Істина, 2001.

4. Закон України “Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі” від 1 грудня 1994 р. // ВВР України. — 1994. — № 52. — Ст. 455.
5. Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з утворенням Державного департаменту України з питань виконання покарань” від 11 грудня 1998 р. // ВВР України. — 1999. — № 4. — Ст. 35.
6. Закон України “Про державну виконавчу службу” від 24 березня 1998 р. // ВВР України. — 1998. — № 36–37. — Ст. 243.
7. Закон України “Про зайнятість населення” від 1 березня 1991 р. // ВВР України. — 1991. — № 14. — Ст. 170.
8. Закон України “Про застосування амністії в Україні” від 1 жовтня 1998 р. // ВВР України. — 1996. — № 48. — Ст. 263.
9. Закон України “Про міліцію” від 20 грудня 1990 р. // ВВР України. — 1991. — № 4. — Ст. 20.
10. Закон України “Про попереднє ув’язнення” від 30 червня 1993 р. // ВВР України. — 1993. — № 35. — Ст. 360.
11. Закон України “Про прокуратуру” від 5 листопада 1991 р. // ВВР України. — 1991. — № 53. — Ст. 793.
12. Про утворення Державного департаменту України з питань виконання покарань: Указ Президента України від 22 квітня 1998 р. № 344/98 // Уряд. кур’єр. — 1998. — № 82–83. — 30 квіт.
13. Про виведення Державного департаменту України з питань виконання покарань з підпорядкування Міністерству внутрішніх справ України: Указ Президента України від 12 березня 1999 р. № 248/99 // Офіц. вісн. України. — 1999. — № 11.
14. Положення про Державний департамент України з питань виконання покарань: Затв. Указом Президента України від 31 липня 1998 р. № 827/98 // Уряд. кур’єр. — 1998. — № 154–155. — 13 серп.
15. Положення про порядок здійснення помилування осіб, засуджених судами України: Затв. Указом Президента України від 31 грудня 1991 р. № 22 // ВВР України. — 1992. — № 21. — Ст. 293.
16. Про затвердження граничної чисельності працівників центрального апарату Державного департаменту з питань виконання покарань: Постанова Кабінету Міністрів України від 1 березня 1999 р. № 286 // Офіц. вісн. України. — 1999. — № 9.

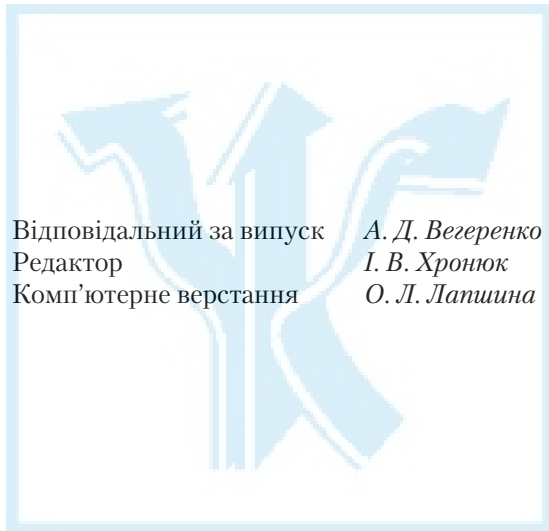
Основна

17. *Кримінально-виконавче* право України. Загальна та Особлива частини: Навч. посіб. — К.: Юрінком Інтер, 2002.
18. *Семаков Г. С., Гель А. П.* Кримінально-виконавче право України. — К.: МАУП, 2000.
19. *Семаков Г. С., Гель А. П.* Збірник законодавчих та нормативних актів з кримінально-виконавчого права України. — К.: МАУП, 2000.
20. *Трубников В. М.* Уголовно-исполнительное законодательство Украины. Общая часть: Учеб. пособие. — Харьков: Рубикон, 1998.
21. *Уголовно-исполнительное законодательство Украины: Сб. нормат. акт. / Сост. В. М. Трубников.* — Харьков: Рубикон, 1998.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
Зміст дисципліни “Кримінально-виконавче право”	5
Теми самостійної роботи студентів	6
Список літератури.....	20

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *І. В. Хронюк*
Комп'ютерне верстання *О. Л. Лашина*

МАУП

Зам. № ВКЦ-2886

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП